

Gépkocsizó rendőrjárőr**ből jogászprofesszor,** avagy Blaskó Béla r. vezérőrnagy köszöntése

Tábornok úr neve, a jelenlegi és volt hallgatók között is, egyaránt fogalom. A nála teljesített szemeszter, az eredményesen abszolvált vizsga mérföldkőként vésődött az egyéni és a kollektív hallgatói legendáriumok körébe. Merészen állíthatom, hogy hazánkban nincs olyan rendészeti tiszt, akinek ne lenne legalább egy „kalandos” története róla vagy vele.

Az 1970-es évek elején egy ifjú légitökekedés-gépészeti technikus jelentkezett szolgálatra a Budapesti Rendőr-főkapitányság Mosonyi utcai laktanyájában. Gépkocsizó rendőrjárőrként, a számtalan rablás, verekedés, erőszakos bűncselekmény helyszínén, első kézből szerzett személyes tapasztalatai alapozták meg a büntetőjog iránti őszinte elkötelezettségét.

Bátorságával, szolgálati feladatai határozott és fegyelmetezett ellátásával, jogilag megalapozott intézkedéseivel, kivételes szóbeli és írásbeli kifejezőkészségével, szakma iránti alázatával rövid idő alatt elnyerte társai és előljárói megbecsülését. Példamutató rendőri tevékenységére, érdemeire alapozva hamarosan parancsnoki beosztásba tervezték, majd előljárói támogatásával egyenes útja vezetett a Rendőrtisztai Főiskolára.

Másodéves tisztai főiskolai hallgatóként tanúsított helytállása, tanulmányi eredményei, erkölcsi szilárdsága okán figyelt fel rá Györök Ferenc r. vezérőrnagy, a főiskola történetének máig leghosszabb ideig regnáló parancsnoka, aki – kivételes módon – hallgatóként bízta meg a fegyelmi tiszt munkakör ellátásával. A feladat magas szintű objektivitást, emberi és szakmai tapasztalatot igényelt. Hatásköre – hallgatótársain túl – a főiskola valamennyi hivatásos állományú tagjára, így annak oktatóira is kiterjedt.

Első tisztai rendfokozatba kinevezésével, további előmenetelének megalapozását egykori alma matere, a Rendőrtisztai Főiskola oktatójaként kezdhette meg. Fialtanársegédként kitűzött és máig tartó céljainak egyike a büntetőjog mint tantárgy gyakorlatorientált oktatása, az elmélet és a valóság hiteles szintetizálása, amelyhez kiváló táptalajt szolgáltattak a „mosonyis” emlékek.

Küldetésének, hitvallásának tekinti a rendvédelmi tiszt megfelelő szintű felkészítését. Míg a bírók és az ügyészek hosszú évek tanulását, az eredményes szakvizsgát követően válhatnak a büntetőeljárások szereplőivé, addig tisztjeink – felavatásukat követően – egyből a bűnözés frontvonalába kerülnek. Egyedülálló

szigora, tudásalapú követelményrendszere korántsem öncélú. Tiszthelyettesként határozott fellépésével, a kényszerítő eszközök jog- és szakszerű alkalmazásával szerzett, oktatóként pedig a jog fegyverével szerez érvényt az állam büntetőjogi hatalmának. Kutatási területévé vált a büntetőjogi bűnösség és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények kérdésköre, valamint azok rendészettudománnyal kapcsolatos összefüggéseinek vizsgálata.

A Debreceni Egyetem Állam-, és Jogtudományi Kar oktatójaként, valamint az Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Karán és a jogelőd Rendőrtiszti Főiskolán majd fél évszázada tanítja szenvedélyét, a büntetőjogot. Az RTF-et a hazai büntetőjogi oktatás fellegvárává tette, ahol bírók és ügyészek szakmacentrikus továbbképzési rendszerét alakította ki. Oktatóként maga is részesévé vált országunk jogi egyetemi képzéseinek, a jogi szakvizsga bizottság cenzoraként is tevékenykedik.

Főigazgatói beosztása során is szem előtt tartotta tanítómesterének intelmeit: „Soha ne felejtss el, bármilyen vezetői posztot töltesz be, Te csak egy eltávozáson lévő oktató vagy.” Ezért a katedrától soha nem szakadt el, oktatói kötelességét, évfolyamszintű előadásait kiemelt jelentőséggel kezelte, ujjait mindvégig rajta tartotta a büntetőjogi oktatás ütőerén.

A Magyar Tudományos Akadémia Rendészeti Albizottságának tagja, a Magyar Büntetőjogi Társaság főtíkára, a Magyar Rendészettudományi Társaság alapító tagja és elnökhelyettese, aki szívén viseli a fiatal hallgatók tehetség-gondozását. Nevéhez fűződik a Szent György Szakkollégium megalapítása, egyetemünk tudományos diákköri tevékenységének magas szintű elismertetése. Személyes példája alapján kínál alternatívát az arra érdemesek kreativitásának kiteljesedéséhez, szakmai érvényesüléséhez a jog területén. Egyetemünk kari tanácsa – titkos szavazással – kiváló októnak választotta.

Pályázat útján, több jelölt közül, meggyőző többségű titkos szavazással nyerte el a Rendőrtiszti Főiskola főigazgatói beosztását. A vezetése alatt lett akkreditált a magyar rendészeti tisztképzés, és vált a honi felsőoktatás szerves részévé. Irányítása alatt folyamatosan emelkedett a tudományos fokozattal rendelkező, általa is témavezetett oktatók száma. Olyan oktatói törzsgárdát hozott létre, amely méltó részévé lehetett jogutód intézménye, a Rendészettudományi Kar megalapításának. Az NKE oktatási dékánhelyetteseként egyetemünk szenátusának több esetben újraválasztott tagja lett.

Az NKE Doktori és Habilitációs Tanácsának tagja, akinek tudományos tevékenységét, szakmai tudását elismerve, az új büntetőeljárás törvényt létrehozó kodifikációs bizottság meghatározó jelentőségű tagjaként járult hozzá az elkövetkező évtizedek hazai büntetőeljárásait meghatározó jogszabály elkészítéséhez.

A büntetőjog a hivatása, a repülés pedig a szerelme. Rendőr tábornok, jogtudós professzor, gyakorlott pilóta, az EU által előírt legmagasabb szintű

légiközlekedés-védelmi tiszti képzettség hazai meghonosításának újraálmodója. Személyes érdemei közé tartozik – az EU-elnökségünkre való felkészülés idején – a Ferihegyi repülőtér biztonságossá minősítésének visszaszerzése.

A gyakran elhangzó kérdésre, hogy milyen is a jó tanár, mindig azt válaszolja: „A hallgató a jó tanártól mindig kérdezhet. Még akkor is, ha ő nem tudja azonnal megadni a kérdésre a választ.”

Tábornok Úr, szeretnénk még Neked sok-sok kérdést feltenni. Isten éltesen erőben, egészségben, a teljes egyetemi közösség nevében is nagyon boldog születésnapot kívánok!

Dr. Koltay András
a Nemzeti Közszolgálati Egyetem rektora